

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1719/2024
17.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Јеленом Паравиња, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ненада Јевтића, због кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 3. у вези става 2. и 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ненада Јевтића - адвоката Лазара Маловића, поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду 17К. бр.1520/23 од 10.04.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 792/24 од 10.09.2024. године, у седници већа одржаној дана 17.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ненада Јевтића - адвоката Лазара Маловића, поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду 17К. бр.1520/23 од 10.04.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 792/24 од 10.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду 17К. бр.1520/23 од 10.04.2024. године окривљени Ненад Јевтић оглашен је кривим због извршења кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 3. у вези става 2. и става 1. Кривичног законика, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 6 година и 6 месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору који му је одређен решењем судије за претходни поступак Другог основног суда у Београду КппД бр.108/22 - Кпп бр.183/22 од 26.06.2022. године и који притвор му се рачуна од 25.06.2022. године када је лишен слободе, па до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди. Према окривљеном је изречена мера безбедности обавезно лечење наркомана и одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 792/24 од 10.09.2024. године, поводом жалбе браниоца окривљеног Ненада Јевтића - адвоката Лазара Маловића, а по службеној дужности преиначена је пресуда Другог основног суда у Београду 17К. бр.1520/23 од 10.04.2024. године само у делу одлуке о казни тако што је Апелациони суд у Београду најпре окривљеном Ненаду Јевтићу због извршења кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 3. у вези

става 2. и 1. КЗ, на основу одредбе члана 4., 42., 43., 45., 54., и 55а Кривичног законика, утврдио казну затвора у трајању од 6 година и 6 месеци, а затим узео као утврђену казну затвора у трајању од 1 године и 7 месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору од 25.06.2022. године до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција, а најдуже до истека казне на коју је окривљени осуђен пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 936/23 од 23.10.2023. године, којом је само у делу одлуке о казни преиначена пресуда Другог основног суда у Београду К. бр.1072/22 од 20.04.2023. године исправљена решењем Другог основног суда у Београду К. бр.1072/22 од 26.06.2023. године, те је даљом применом одредбе члана 60. и 62. КЗ окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 8 година, у коју му се урачунава време проведено у притвору који је према окривљеном одређен решењем судије за претходни поступак Другог основног суда у Београду КппД бр.108/22 – Кпп. Бр.183/22 од 26.06.2022. године и који се према окривљеном рачуна од 25.06.2022. године када је лишен слободе, па до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног Ненада Јевтића - адвоката Лазара Маловића одбијена као неоснована и ожалбена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Ненада Јевтића - адвокат Лазар Маловић, из разлога прописаних чланом 485. став 1. тачка 1) и тачка 3) Законика о кривичном поступку, са предлогом да суд усвоји захтев, укине другостепену одлуку и наложи поновно претрес пред другостепеним судом уз обавезну измену већа.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је нашао да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Лазара Маловића, недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда које су учињене у првостепеном поступку и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74., из члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члана 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног Ненада Јевтића – адвокат Лазар Маловић у захтеву за заштиту законитости истиче да је жалбом на пресуду тражио присуство окривљеног као и своје присуство на седници, јер је окривљени тако захтевао, што је његово неотуђиво право, међутим на седницу већа дана 10.09.2024. године осуђени није доведен из Централног затвора, а сама чињеница да окривљеном није дозвољен приступ на седницу Апелационог суда у Београду је довољна за повреду његовог

Уставом зајамченог права на одбрану и не може председник већа оцењивати „да ли је он потребан или није на седници јер му се на тај начин онемогућава низ његових личних процесних права“. Надаље захтевом наводи да је жалбом одбрана тражила да се отвори претрес, јер првостепени суд није провео ниједан доказ који је одбрана предложила, али то Апелациони суд није уважио.

На описани начин по ставу Врховног суда бранилац окривљеног указује на повреду закона из члана 447. и 448. ЗКП.

Бранилац захтевом истиче и да је тражено изузеће председника већа у првостепеном поступку, које је одбијено од стране неовлашћеног лица, односно другог судије иако је о томе могао и морао одлучивати само председник суда, па је због невршења дужности тражено изузеће и председника Другог основног суда у Београду о чему „нико никада није одлучио већ је поступајући судија одбацио ове предлоге да би се спречио надзор над његовим радом“ - чиме суштински истиче повреду члана 41. ЗКП.

Поред изнетог, у захтеву бранилац указује и на погрешно и непотпуно чињенично стање, наводима да је суд одбио да се испитају сведоци полицајци, као и предлог да се обави машинско вештачење.

Како повреде одредаба члана 447., 448., 41. и 440. ЗКП, сходно одредбама члана 485. ЗКП, нису предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле, нису дозвољени разлози у смислу одредби члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Наводи захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног којима указује на поступање другостепеног суда приликом одмеравања казне (донео пресуду којом је извршио ткз. спајање и казну преиначио на 8 година јединствене казне, иако се и једна и друга пресуда односе на поступање по једном оптужном акту и то : првом - који се односио на два кривична дела и другом - који се односио на два кривична дела, али је извршено незаконито спајање и изрицање јединствене казне), нису били предмет оцене овог суда обзиром да је захтев у овом делу изјављен на штету окривљеног.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци.

Записничар-саветник
Јелена Паравиња, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић